CONSILIUL SUPERIOR AL PROCURORILOR

H O T Ă R Â R E A nr. 1-327/2026 din 05 noiembrie 2026
cu privire la examinarea contestațiilor formulate de Igor Spînu și reprezentanții acestuia împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-83/2026 din 10 iunie 2026, emisă în privința procurorului Gheorghe Bivol

Președintele ședinței: Dumitru Obadă
Membrii Consiliului prezenți: Mariana Cherpec, Eduard Panea, Elena Roșior, Aliona Nesterov, Svetlana Balmuș, Andrei Cebotari, Rodica Ciobanu, Mihail Sorbala și Sergiu Caraman
Membrul-raportor: Mariana Cherpec

Examinând în ședință publică, în procedură scrisă, contestațiile formulate de Igor Spînu și avocații Renata Brașoveanu, Vadim Nazarciuc și Andrei Zadorojnîi împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-83/2026 din 10 iunie 2026, emisă în privința procurorului în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Principal, Gheorghe Bivol, audiind informația prezentată de membrul-raportor Mariana Cherpec, Consiliul Superior al Procurorilor –

C O N S T A T Ă:

I. Circumstanțele și parcursul procedural

Circumstanțele reflectate în sesizări

1. La 12 ianuarie 2026 Igor Spînu a sesizat Consiliul Superior al Procurorilor, solicitând angajarea răspunderii disciplinare a procurorului Gheorghe Bivol, din cadrul Procuraturii municipiului Chișinău, Oficiul Principal. Sesizarea a fost transmisă Inspecției procurorilor la 15 ianuarie 2026 și înregistrată cu nr. 12s/26, fiind repartizată inspectorului Iurie Caraman prin dispoziția inspectorului-șef nr. 12 din aceeași dată.

2. Petiționarul a invocat ordonanța procurorului Gheorghe Bivol din 17 februarie 2021, prin care a fost refuzată cererea privind excluderea reprezentanților Asociației Obștești „XXXX”, desemnați sau implicați în cauza penală nr. xxxx. În opinia sa, participarea acestora în calitate de experți nu ar fi avut un temei juridic suficient.

3. Autorul a susținut că ordonanța ar contraveni normelor procesual-penale referitoare la expert și expertiza judiciară, inclusiv art. 89 din Codul de procedură penală și Legii nr. 68/2016, și a invocat abaterile disciplinare prevăzute la art. 38 din Legea nr. 3/2016.

4. În susținerea caracterului pretins nou al sesizării, Igor Spînu a indicat răspunsul Procuraturii Generale din 13 noiembrie 2025, referitor la acordul de colaborare încheiat cu XXXX în 2010, decizia Curții de Apel Centru din 9 decembrie 2025 în dosarul nr. x/24, un răspuns al Ministerului Justiției din 2021 și decizia Curții Supreme de Justiție din ianuarie 2023.

5. Potrivit răspunsului Procuraturii Generale din 13 noiembrie 2025, acordul de colaborare din 27 octombrie 2010, încheiat pentru trei ani, nu a fost prelungit după 27

octombrie 2013. Petiționarul deduce din această împrejurare inexistența unui temei legal pentru implicarea XXXX în 2021. Această concluzie juridică este contestată și necesită delimitarea acordului instituțional de regulile procesuale aplicabile persoanelor implicate în cauza penală.

6. La 12 ianuarie 2026, o sesizare cu același obiect a fost adresată și Procuraturii Generale, de unde a fost transmisă potrivit competenței, fiind înregistrată la Inspecția procurorilor cu nr. 15s/26. Dosarul acestei sesizări cuprinde, între altele, înscrisurile pe care autorul le califică drept probe noi și solicitarea de reexaminare a conduitei procurorului.

7. Din materialele dosarului nr.15s/26 rezultă că inspectorul-șef a dispus verificarea condițiilor prevăzute de art. 43 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 pentru conexarea sesizării la procedura nr.x/26. Prin decizia din 16 ianuarie 2026, Inspecția a conexat sesizarea nr. x/26 la nr.x/26, reținând identitatea autorului, a subiectului vizat și a conținutului factual.

8. În virtutea prevederilor art.45 alin.(1) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, sesizarea a fost transmisă, conform competenței, Inspecției procurorilor pentru examinare.

Procedura disciplinară anterioară și Hotărârea CSP nr.1-70/2022 din 24 martie 2022

9. Aceeași ordonanță din 17 februarie 2021 a constituit obiectul unei sesizări anterioare, formulate de Igor Spînu la 15 noiembrie 2021. Prin decizia Inspecției procurorilor din 10 decembrie 2021, procedura disciplinară privind procurorul Gheorghe Bivol a fost încetată din lipsa temeiurilor de tragere la răspundere disciplinară.

10. Prin Hotărârea Colegiului de disciplină și etică nr.3-9/2022 din 23 februarie 2022, contestația autorului împotriva deciziei Inspecției a fost respinsă. Ulterior, Consiliul Superior al Procurorilor, prin Hotărârea nr. 1-70/2022 din 24 martie 2022, a respins contestația împotriva hotărârii Colegiului, menținând soluția adoptată în procedura disciplinară.

11. În Hotărârea nr.1-70/2022, Consiliul a reținut, în esență, că interpretarea unei norme de drept material de către procuror, atunci când este realizată cu bună-credință, rațional, argumentat și rezonabil, constituie o modalitate de aplicare concretă a legii și nu poate fi calificată automat drept abatere disciplinară. Această apreciere privea chiar actul procesual contestat de Igor Spînu.

12. Acțiunea de contencios administrativ formulată împotriva Hotărârii CSP nr.1-70/2022 a fost declarată inadmisibilă prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2022, soluție menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 25 ianuarie 2023.

13. Totodată, ordonanța procurorului din 17 februarie 2021 a fost contestată în condițiile art.313 din Codul de procedură penală. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 16 august 2021, plângerea a fost remisă spre examinare odată cu fondul cauzei penale, la Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani. Această împrejurare delimitează controlul legalității actului procesual de controlul disciplinar al conduitei procurorului.

Constatările Inspecției procurorilor

14. Prin decizia din 16 ianuarie 2026, inspectorul Iurie Caraman a respins ca vădit neîntemeiată sesizarea nr. x/26, la care fusese conexată sesizarea nr. 15s/26, în temeiul art. 44 alin. (3) din Legea nr. 3/2016 și al normelor regulamentare referitoare la sesizările repetate și la prescripție.

15. Inspecția a apreciat că răspunsul Procuraturii Generale din 13 noiembrie 2025 și decizia Curții de Apel Centru din 9 decembrie 2025 nu modifică, prin conținutul lor, concluzia anterioară referitoare la lipsa elementelor unei abateri disciplinare. Prima comunică durata unui acord de colaborare instituțional, iar a doua privește un litigiu privind situația copiilor și măsuri de protecție a acestora, distinct de evaluarea vinovăției disciplinare a procurorului.

16. Inspecția a subliniat că obiectul sesizării repetate rămâne ordonanța din 17 februarie 2021, iar aprecierea legalității acesteia și a admisibilității eventualelor concluzii ori contribuții ale specialiștilor în cauza penală aparține mecanismelor procesual-penale competente. Verificarea disciplinară nu poate deveni o cale alternativă de anulare a ordonanței sau de excludere a probelor.

17. Distinct, Inspecția a reținut intervenirea termenului de prescripție: pentru fapta procesuală punctuală din 17 februarie 2021 se aplică regimul art. 40 alin. (2) din Legea nr. 3/2016 în redacția în vigoare la momentul faptei, care prevedea termenul de trei ani pentru abaterile din activitatea procesuală. Acest termen era împlinit înaintea sesizărilor din ianuarie 2026.

18. Igor Spînu a contestat decizia Inspecției la 20 ianuarie 2026, solicitând anularea deciziei Inspecției procurorilor din 16 ianuarie 2026, cu atragerea la răspundere disciplinară a procurorului Ghorghe Bivol.

Constatările Colegiului de disciplină și etică

19. Prin Hotărârea nr.3-83/2026 din 10 iunie 2026, Colegiul a respins contestația și a menținut Decizia Inspecției din 16 ianuarie 2026. Colegiul a constatat că sesizarea din ianuarie 2026 reia aceeași conduită imputată procurorului în 2021, examinată anterior de Inspecție, Colegiu și Consiliul Superior al Procurorilor. A apreciat că înscrisurile invocate ca fiind noi nu răstoarnă analiza anterioară a conduitei procurorului, că eventualele chestiuni privind ordonanța se soluționează în procesul penal și că termenul legal de tragere la răspundere disciplinară este expirat.

20. Colegiul a reținut că prima sesizare a lui Igor Spînu, din 15 noiembrie 2021, privea aceeași ordonanță a procurorului Gheorghe Bivol din 17 februarie 2021, prin care fusese refuzată excluderea reprezentanților Asociației Obștești „XXXX” din cauza penală nr. xxxx. Inspecția a încetat atunci procedura prin decizia din 10 decembrie 2021, iar contestația împotriva acesteia a fost respinsă prin Hotărârea Colegiului nr. 3-9/2022 din 23 februarie 2022.

21. Colegiul a acordat relevanță faptului că hotărârea sa anterioară a fost menținută prin Hotărârea CSP nr.1-70/2022 din 24 martie 2022. A consemnat, de asemenea, că acțiunea în contencios administrativ împotriva hotărârii CSP a fost declarată inadmisibilă prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 noiembrie 2022, iar recursul a fost respins de Curtea Supremă de Justiție la 25 ianuarie 2023. Acest parcurs a fost valorificat pentru

a evidenția examinarea anterioară a aceleiași conduite, fără a afirma că instanțele de contencios ar fi soluționat fondul legalității ordonanței penale.

22. Referitor la pretinsele probe noi, Colegiul a analizat răspunsul Procuraturii Generale din 13 noiembrie 2025, potrivit căruia acordul de colaborare încheiat la 27 octombrie 2010 între Procuratura Generală și Centrul Național de Prevenire a Abuzului față de Copii fusese încheiat pentru trei ani și nu a fost prelungit după 27 octombrie 2013. Colegiul nu a contestat această informație cronologică, însă a apreciat că ea nu demonstrează, prin ea însăși, existența unei conduite disciplinare imputabile procurorului la 17 februarie 2021.

23. În aceeași ordine de idei, Colegiul a examinat invocarea deciziei Curții de Apel Centru din 9 decembrie 2025, pronunțată în litigiul civil referitor la luarea copiilor de la părinte fără decăderea din drepturile părintești. A considerat că obiectul și efectele acelei hotărâri nu permit deducerea automată a unei abateri disciplinare în activitatea procesual-penală a procurorului Gheorghe Bivol și nu infirmă, ca atare, concluziile anterioare privind conduita sa.

24. Colegiul a subliniat distincția dintre verificarea disciplinară a conduitei procurorului și controlul legalității actelor procesuale. În hotărâre s-a arătat că ordonanța din 17 februarie 2021 fusese contestată în condițiile art. 313 din Codul de procedură penală, iar prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana, din 16 august 2021 plângerea fusese remisă pentru examinare odată cu fondul cauzei. În consecință, aprecierea legalității ordonanței și a valorii probatorii a materialelor XXXX revine instanței care judecă dosarul penal.

25. Colegiul a considerat că autorul sesizării își păstrează posibilitatea de a solicita instanței penale verificarea legalității actului procurorului și, după caz, excluderea probelor sau a concluziilor contestate. A precizat că procedura disciplinară nu poate substitui acest control, întrucât simpla formulare a unei interpretări diferite asupra normelor de procedură penală ori asupra statutului specialiștilor nu este suficientă pentru constatarea unei abateri disciplinare.

26. Separat de caracterul repetat al sesizării, Colegiul a reținut prescripția răspunderii disciplinare. Aplicând art.40 alin.(2) din Legea nr.3/2016 în redacția anterioară datei de 4 august 2023, a arătat că termenul pentru o eventuală abatere comisă în activitatea procesuală era de trei ani de la săvârșirea faptei. Raportat la data ordonanței, 17 februarie 2021, termenul era împlinit înainte de sesizarea din 12 ianuarie 2026, apariția ulterioară a unor înscrisuri nu a fost considerată de Colegiu un fapt nou al procurorului care să modifice data conduitei imputate.

27. În concluzie, Colegiul a aplicat art.44 alin.(3) din Legea nr. 3/2016, reținând două temeiuri autonome ale caracterului vădit neîntemeiat al sesizării: repetarea sesizării fără probe noi apte să schimbe concluzia disciplinară și expirarea termenului de prescripție.

Circumstanțele și motivele expuse în contestația adresată Consiliului

28. După pronunțarea Hotărârii nr.3-83/2026, au fost înaintate mai multe contestații privind aceeași soluție: prin avocata Renata Brașoveanu la 18 iunie 2026, prin avocatul

Andrei Zadorojnîi în interesul minorei Spînu Alexandra la data de 26 iunie 2026, precum și prin avocatul Vadim Nazarciuc la data de 26 iunie 2026.

29. Contestatorii solicită casarea hotărârii Colegiului și a deciziei Inspecției, reluarea verificării, audierea persoanelor relevante, administrarea înscrisurilor invocate și tragerea la răspundere disciplinară a procurorului Gheorghe Bivol. În unele demersuri se solicită și verificarea conduitei inspectorului Iurie Caraman, precum și soluționarea unei cereri de recuzare.

30. Argumentele principale se referă la caracterul pretins decisiv al răspunsului Procuraturii Generale despre expirarea acordului PG–XXXX, la lipsa calității de expert judiciar a asociației, la presupusa substituire a autorităților competente de expertiză și la efectele pretins vătămătoare ale implicării XXXX asupra drepturilor copiilor și asupra cauzei penale.

31. De asemenea, contestatorii susțin că Inspecția și Colegiul ar fi aplicat formal regulile privind sesizările repetate și prescripția, fără a examina înscrisurile recente, că nu ar fi fost administrate toate probele solicitate și că nu s-ar fi asigurat un remediu efectiv.

II. Pozițiile participanților și materialele examinate

32. Potrivit Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor[1], contestațiile împotriva deciziilor Inspecției procurorilor de încetare a procedurii disciplinare sau de respingere a sesizării ca vădit neîntemeiată, menținute de Colegiul de disciplină și etică, sunt soluționate de Consiliul Superior al Procurorilor în procedură scrisă, în baza actelor existente în dosarul procedurii disciplinare și a eventualelor probe suplimentare depuse până la data ședinței în care se examinează contestația respectivă, fără citarea părților, cu respectarea dreptului acestora de a fi informate și de a prezenta, într-un termen stabilit, poziții scrise și probe suplimentare, iar Inspecția procurorilor are obligația de a înainta o referință asupra contestației.

33. Astfel, părțile au fost informate despre examinarea contestației în procedură scrisă și li s-a acordat un termen, până la ședința Consiliului, pentru depunerea probelor suplimentare.

34. *Igor Spînu* nu a prezentat Consiliului probe noi.

35. *Avocații Renata Braşoveanu, Andrei Zadorojnîi şi Vadim Nazarciuc* nu au prezentat probe noi.

36. *Procurorul Gheorghe Bivol* a depus, la 04.11.2026, o referință prin care solicitat respingerea integrală a contestației lui Igor Spînu împotriva Hotărârii Colegiului de disciplina și etică nr. 3-83/2026 din 10.06.2026. Procurorul relatează că, în anul 2019, în privința lui Igor Spînu au fost pornite trei cauze penale, ulterior conexate într-o singură procedură, sub nr. xxxx, pentru presupusa săvârșire a infracțiunilor prevăzute de art. 175, art. 201² și art. 217 alin. (2) din Codul penal. Acesta prezintă circumstanțele faptice care au stat la baza învinuirii, referitoare la pretinse acțiuni cu caracter sexual asupra copiilor minori, neîndeplinirea obligațiilor părintești și păstrarea substanțelor narcotice.

37. Procurorul menționează că, la 02.02.2021, Igor Spînu a solicitat excluderea reprezentanților ONG XXXX din procesul penal, în calitate de experți, precum și

[1] aprobat prin Hotărârea nr.1-420/2025 din 11.12.2025

verificarea și anularea ordonanțelor de începere a urmăririi penale și de punere sub învinuire, invocând lipsa temeiurilor legale pentru pornirea urmăririi penale. Prin ordonanța din 17.02.2021, Gheorghe Bivol a respins integral cererea respectivă.

38. La fel, procurorul subliniază că ordonanța sa din 17.02.2021 a fost contestată de Igor Spînu, însă, prin ordonanța procurorului Adrian Popenco din 16.03.2021, plângerea a fost respinsă ca neîntemeiată. Ulterior, Igor Spînu a contestat ambele ordonanțe în temeiul art. 313 din Codul de procedură penală, iar prin încheierea judecătorului de instrucție din 16.08.2021, plângerea a fost remisă spre examinare odată cu fondul cauzei penale.

39. Subsecvent, procurorul Gheorghe Bivol evidențiază că urmărirea penală a fost terminată la 30.04.2021, rechizitoriul a fost întocmit la 26.05.2021, iar la 27.05.2021 cauza penală a fost expediată Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, pentru examinare în fond.

40. În concluzie, procurorul Gheorghe Bivol susține că urmărirea penală în cauza nr. xxxx a fost desfășurată în conformitate cu prevederile legislației procesual-penale, fiind investigate complet și obiectiv circumstanțele cauzei. În opinia sa, acțiunile procesuale întreprinse au urmărit realizarea scopului procesului penal prevăzut de art. 1 din Codul de procedură penală, motiv pentru care solicită Consiliului Superior al Procurorilor respingerea integrală a contestației lui Igor Spînu și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-83/2026 din 10.06.2026.

41. La 03.11.2026, *Inspecția procurorilor, în persoana Inspectorului Iurie Caraman*, a prezentat Consiliului o referință, prin care s-a solicitat respingerea contestației și menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr. 3-83/2026 din 10.06.2026.

III. Aprecierea Consiliului Superior al Procurorilor

42. Competența Consiliului de a examina contestația împotriva Hotărârii Colegiului de disciplină și etică rezultă din art.70 alin.(1) lit. f) și art. 86 din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură. În urma examinării contestației, Consiliul poate menține hotărârea contestată sau o poate casa și adopta o nouă hotărâre prin care soluționează cauza.

43. Examinând integral materialele procedurii disciplinare, argumentele formulate în contestație, constatările Inspecției procurorilor, considerentele Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-83/2026 din 10 iunie 2026, Consiliul Superior al Procurorilor constată că argumentele contestatarului nu relevă împrejurări de fapt sau de drept apte să infirme concluziile organelor disciplinare și nici nu identifică elemente concrete care să justifice angajarea răspunderii disciplinare a procurorului Gheorghe Bivol.

44. Consiliul consideră că măsura conexării sesizării nr.15s/26 la nr.12s/26 este justificată prin identitatea obiectului: ambele au vizat conduita procurorului Gheorghe Bivol la emiterea ordonanței din 17 februarie 2021 și au invocat aceleași înscrisuri pretins noi. Simplul fapt că sesizările au fost transmise pe circuite instituționale diferite nu impunea desfășurarea a două verificări paralele.

45. Consiliul acordă relevanță Hotărârii nr.1-70/2022, deoarece privește același procuror, aceeași ordonanță și aceeași critică privind participarea XXXX. Autoritatea nu poate ignora propriile constatări anterioare, iar repetarea sesizării nu poate constitui, în sine, un mecanism de redeschidere nelimitată a unei proceduri finalizate.

46. Totuși, existența hotărârii anterioare nu dispensează automat autoritatea de examinarea unor înscrisuri cu adevărat noi. Este necesară aprecierea dacă acestea privesc un fapt anterior necunoscut, relevant pentru elementele constitutive ale abaterii, și dacă sunt apte să modifice evaluarea conduitei personale a procurorului, nu doar să reia dezacordul cu soluția procesuală.

47. În hotărârea anterioară, Consiliul a delimitat interpretarea juridică realizată cu bună-credință de conduita culpabilă sancționabilă disciplinar. Această delimitare rămâne pertinentă: existența unei controverse privind calitatea procesuală a unor participanți sau interpretarea unei norme nu demonstrează automat intenția, rea-credința ori neglijența gravă a procurorului.

48. Răspunsul Procuraturii Generale din 13 noiembrie 2025 confirmă că acordul de colaborare din 2010 a expirat în 2013. Consiliul nu contestă această împrejurare factuală. Totuși, din expirarea unui acord general de colaborare nu decurge, fără o analiză suplimentară a normelor procesuale și a rolului efectiv al persoanelor implicate, concluzia necesară că orice participare a specialiștilor unei organizații în proceduri penale este nulă și cu atât mai puțin că procurorul a comis o abatere disciplinară.

49. Trebuie distinsă calitatea de expert judiciar, supusă regimului legal specific, de participarea unui specialist ori a unui reprezentant al unei organizații în alte forme admise de lege. Calificarea exactă a persoanelor implicate și efectul ordonanței din 17 februarie 2021 asupra probatoriului reprezintă chestiuni de interpretare și aplicare a normelor procesual-penale, supuse controlului instanței care judecă fondul cauzei.

50. Decizia Curții de Apel Centru din 9 decembrie 2025 privește litigiul referitor la luarea copiilor de la părinte fără decăderea din drepturile părintești. Chiar dacă această soluție este importantă pentru persoanele implicate, ea nu stabilește prin ea însăși nelegalitatea disciplinară a conduitei procurorului Gheorghe Bivol în 2021 și nici forma de vinovăție cerută pentru sancționare.

51. Răspunsul Ministerului Justiției din 2021 și hotărârile judecătorești invocate trebuie analizate după obiectul și efectele lor proprii. Informațiile despre registrul experților pot avea relevanță pentru o critică procesuală, dar nu sunt suficiente, izolat, pentru a demonstra că procurorul a cunoscut caracterul pretins ilegal al unui act și a acționat cu rea-credință sau neglijență gravă.

52. Fapta imputată este emiterea ordonanței din 17 februarie 2021, act punctual din activitatea procesuală. Pentru această faptă, Inspecția și Colegiul au aplicat prevederile art.40 alin. (2) din Legea nr.3/2016 în redacția anterioară modificărilor intrate în vigoare la 4 august 2023, care prevedea termenul de trei ani pentru tragerea la răspundere disciplinară în legătură cu activitatea procesuală.

53. Calculat de la 17 februarie 2021, termenul de trei ani s-a împlinit la 17 februarie 2024, anterior sesizărilor din 12 ianuarie 2026. Emiterea ulterioară a unui răspuns administrativ sau pronunțarea unei hotărâri într-un litigiu conex nu schimbă data conduitei imputate și nu reîncepe, în absența unei norme exprese, curgerea prescripției disciplinare.

54. Prin urmare, chiar dacă anumite înscrisuri ar putea crea discuții privind aprecierea legalității actului procesual, prescripția constituie un impediment autonom pentru angajarea răspunderii disciplinare pentru fapta din 2021. În cauză nu a fost

individualizată o nouă conduită disciplinară a procurorului, distinctă și săvârșită în interiorul termenului legal.

55. Independența procesuală a procurorului nu reprezintă o imunitate față de răspunderea disciplinară. Totuși, angajarea acesteia presupune identificarea unei conduite profesionale ilicite și a formei de vinovăție prevăzute de lege. Procedura disciplinară nu se substituie controlului judiciar asupra ordonanței, asupra calității participanților la proces sau asupra admisibilității concluziilor prezentate în dosarul penal.

56. Invocarea drepturilor minorilor și a garanțiilor prevăzute de Convenția europeană impune o analiză atentă a criticilor, însă nu transformă automat orice pretinsă încălcare procesuală într-o abatere disciplinară imputabilă procurorului. Protecția drepturilor persoanelor vizate se realizează și prin mijloacele judiciare specifice, iar Consiliul nu poate anticipa soluția instanței penale.

57. Solicitările de recuzare sau de sancționare a inspectorului Iurie Caraman au un obiect distinct de contestația împotriva Hotărârii Colegiului nr. 3-83/2026. În lipsa unui act procedural și a unui temei care să atribuie Consiliului, în această procedură, competența de a aplica direct o sancțiune inspectorului, asemenea cereri nu pot determina casarea automată a hotărârii contestate.

58. Potrivit pct.127 din Regulamentul cu privire la organizarea și funcționarea Inspecției procurorilor[2], situațiile de incompatibilitate, recuzările sau abținerile se examinează de către inspectorul-șef în termen de 3 zile din momentul recepționării, în condițiile Codului administrativ.

59. Din interpretarea acestei dispoziții rezultă că examinarea unei cereri de recuzare nu intră în competența inspectorului a cărui imparțialitate este contestată, ci constituie o atribuție expresă a inspectorului-șef.

60. Totodată, Consiliul subliniază că formularea unei cereri de recuzare nu determină, prin ea însăși, existența unei situații de incompatibilitate și nici nu constituie dovada lipsei de imparțialitate a inspectorului. Pentru admiterea unei asemenea cereri este necesară identificarea unor circumstanțe concrete, verificabile și relevante din perspectiva exigențelor de imparțialitate prevăzute de Codul administrativ.

61. Simplul fapt că inspectorul Iurie Caraman a participat anterior la examinarea unor sesizări formulate de același petiționar sau că a adoptat soluții nefavorabile acestuia nu demonstrează automat existența unui interes personal, a unei prejudecăți ori a unei atitudini părtinitoare. În caz contrar, orice soluție de respingere ar putea constitui, prin simpla exprimare a dezacordului petiționarului, un motiv de înlăturare a inspectorului de la examinarea unei sesizări ulterioare, ceea ce ar fi incompatibil cu caracterul obiectiv al instituției recuzării.

62. Cu toate acestea, Consiliul distinge între caracterul întemeiat al cererii de recuzare și obligația procedurală de examinare a acesteia. Chiar și în ipoteza în care motivele invocate de petiționar sunt vădit neîntemeiate, cererea trebuie examinată de inspectorul-șef, în termenul și în condițiile prevăzute de pct. 127 din Regulament.

63. Argumentul referitor la neadministrarea tuturor probelor nu poate fi evaluat abstract. Pentru anularea hotărârii ar trebui identificat un înscris concret, relevant pentru

[2] aprobat prin Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor nr. 1-232/2024 din 07.08.2024, modificat prin Hotărârea nr. 1-350/2025 din 02.10.2025,

o faptă disciplinară neprescrisă, omis de autoritatea de verificare și apt să modifice soluția. Materialele examinate arată că documentele esențiale invocate drept noi au fost identificate și apreciate de Inspecție și Colegiu.

64. În aceste condiții, Consiliul apreciază că soluția Colegiului este susținută de motive distincte și concordante: caracterul repetat al sesizării privind aceeași ordonanță, lipsa unor probe noi apte să răstoarne constatarea privind conduita disciplinară și împlinirea termenului de prescripție. Fiecare dintre aceste argumente trebuie citit în contextul obiectului limitat al prezentei proceduri.

65. În concluzie, criticile formulate nu evidențiază erori decisive de fapt ori de drept care să justifice casarea Hotărârii Colegiului nr.3-83/2026 din 10 iunie 2026. Nu se identifică o faptă disciplinară nouă, distinctă de actul din 17 februarie 2021, iar contestarea repetată a acelui act nu poate înlătura prescripția.

66. Pornind de la considerentele expuse, în urma exprimării votului de către membrii Consiliului prezenți la ședință, cu 0 voturi „pro” admiterii contestației și 10 voturi „contra” admiterii contestației, în temeiul art.37, art.70 alin.(1) lit. f), art.77, art.79 și art.86 alin.(3) lit. a) din Legea nr.3/2016 cu privire la Procuratură, precum și al Regulamentului cu privire la organizarea și funcționarea Consiliului Superior al Procurorilor, Consiliul Superior al Procurorilor –

H O T Ă R Ă Ș T E:

1. A respinge ca neîntemeiate contestațiile formulate de Igor Spînu și avocații Renata Brașoveanu, Vadim Nazarciuc și Andrei Zadorojnîi, cu menținerea Hotărârii Colegiului de disciplină și etică nr.3-83/2026 din 10.06.2026.

2. Hotărârea se publică pe pagina web oficială a Consiliului Superior al Procurorilor*, www.csp.md*, directoriul *Hotărâri*.

3. Hotărârea Consiliului Superior al Procurorilor poate fi contestată la Curtea Supremă de Justiție de orice persoană vătămată într-un drept al său într-un termen de 10 zile lucrătoare de la data la care hotărârea vizată i-a fost comunicată.

Președinte al Consiliului
Superior al Procurorilor ***semnat*** **Dumitru OBADĂ**